

„Slepec pri Jerichu“

Suspírium: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie pre svoje duše. Veď moje jarmo je príjemné a bremeno ľahké.“ (Mt 11,28-30) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 221.: „Obráť sa k nám, ó, Pane náš,...“

Pozdrav: „Hospodin je priateľ tých, čo sa ho boja, a oboznamuje ich so svojou zmluvou. Stále upieram oči na Hospodina, lebo on mi vyslobodzuje nohy zo siete. Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou, lebo som osamelý a biedny.“ (Ž 25,14-16) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste apoštola Pavla Efezanom v 5. kapitole od ôsmeho po štrnásty verš takto: „Veď kedysi ste boli tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi. Žite ako deti svetla. Veď ovocie svetla je vo všetkej добрote, spravodlivosti a pravde. Skúmajte, čo sa páči Pánovi, a nemajte účasť na neplodných skutkoch tmy, radšej ich odhaľujte. Veď hanba je už len hovoriť o tom, čo potajomky páchajú. No všetko, čo svetlo odhalí, stáva sa zjavným. Veď všetko, čo je zjavné, je svetlo. Preto je povedané: „Prebuď sa, ty, čo spíš, a vstaň z mŕtvych a zažiari ti Kristus.“ (Ef 5,8-14) Amen.

Pieseň: Žalm č. 119. 61-64. verše : „Chcem činiť spravodlivosť ochotne...”

Vzdych: „Aj počúvajúce ucho, aj vidiace oko utvoril Hospodin.“ (Prís 20,12) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Lukáša 18. kapitola 35-43. veršov: *„Keď sa Ježiš blížil k Jerichu, pri ceste sedel akýsi slepec a žobral. Keď počul, že tadiaľ prechádza zástup, vypytoval sa, čo je to. Povedali mu, že prichádza Ježiš Nazaretský. Tu vykrikol: „Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Tí, čo šli vpredu, mu dohovárali, aby mlčal, ale on kričal ešte hlasnejšie: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Vtom Ježiš zastal a rozkázal, aby ho priviedli. Keď sa priblížil, opýtal sa ho: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ On odpovedal: „Pane, aby som videl!“ A Ježiš mu povedal: „Pozeraj! Tvoja viera ťa zachránila.“ Hneď začal vidieť, nasledoval ho a oslavoval Boha. Všetok ľud, ktorý to videl, vzdával Bohu chválu.“*

Modlitba: Stojím pred Tebou s prázdnyimi rukami, Pane môj. Z celého srdca pred Tebou vyznávam, že Tvoje cesty sú mi také cudzie. Odkedy žije človek na zemi, hľadá len Teba. Ty si Boh a vernou budúcnosťou pre mňa si len Ty, Ktorého nám

zasľúbil môj Otec. Vyznávam, že chcem veriť, ale moja nevera je väčšia, prosím, navštív ma, príď ku mne, pretože mojím jediným údelom je iba smrť. Moja duša sa pýta ako Ezav: „nemáš už pre mňa požehnanie?“ V mojom srdci sú temné starosti a bolestivo ma budia skoro ráno, ale dnes ich prinášam k Tebe, lebo Ty chceš niesť moje bremená a s Tebou môžem smelo vykročiť. Len skrze Teba a s Tebou budem mať úžitok z utrpenia. Zobudil si ma aj dnes ráno a robíš moje uši ostrážité a moje oči vidia. Ďakujem Ti, že dnes nezostaneš skrytý a že v deň zmŕtvychvstania ma pozdravíš svojím vzácnym slovom. Ďakujem, že si prišiel ku mne pri bráne úsvitu a hovoril si so mnou. Pod' a porozprávaj sa so mnou teraz v tichosti okolo Tvojho stola. Pomôž mi prekonať všetky bolesti skrze Tvojej smrti, Spasiteľ môj. Daj svojmu ľudu nové srdce a jednotu, z ktorej svet bude počuť posolstvo Tvojej veľkej lásky. Príď, Pane Ježišu, posilni ma a pomôž mi v mojich činoch! Nech sa Tvoja milosť prejaví aj v mojej každodennosti! Daruj mi duchovný rast, aby som dostal Tvoju vernosť vo všetkých svojich snahách! Pane, Duchu Svätý, príď a rozožeh mrákavu nado mnou, aby som zanechal svoje starosti a moja duša sa upokojila navždy skrze Tvojej otázky, Ježišu môj: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Vrucne prosím, vypočuj moju úpenlivú prosbu. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 187: „Kriste, Baránku Boží,...“

Vzdych: „Ja však budem ospevovať tvoju silu, za rána budem plesať nad tvojou milosťou, lebo si mi bol pevnosťou, útočiskom, keď mi bolo úzko. Moja sila, kiež ťa oslavujem, lebo ty, Bože, si moja pevnosť, môj milostivý Boh.“ (Ž 57,17-18) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 18. kapitola 40-41.verše: „*Vtom Ježiš zastal a rozkázal, aby ho priviedli. Keď sa priblížil, opýtal sa ho: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ On odpovedal: „Pane, aby som videl!“*

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi! Slepec pri Jerichu je dieťa ticha, spokojné s tým, čo dostane ako almužnu. Celé dni mlčky sedí, bez sprievodu, bez vodiaceho psa, a predsa je zdrojom príjmu, pre príbuzných, ktorí ho posadia na kraj cesty. Doslova žobral. Tento slepec žije v Jerichu, 27 km od Jeruzalema, čo je Ježišova posledná zastávka pred tým, ako dovŕši dielo spásy. V Ježišových časoch to bolo obľúbené dovolenkové miesto pre bohatších ľudí z Jeruzalema. Množstvo paliem a chladných oáz priťahovalo bohatšiu verejnosť do tohto mesta. Bohatstvo a chudoba sa stretávajú priamo pri ceste. Tam, kde Ježiš prechádza. Na pokraji cesty je súženie, pocestní sú však

v poriadku. Prvé posolstvo Božieho slova znie: Kde sa môžeme stretnúť s Ježišom? Tam, kde sa stretávajú protiklady, ktoré sa priťahujú. Tam, kde sa stretávajú živí a umierajúci. Tam, kde sa spájajú úplne protichodné smery. Ježiša vždy nájdeme tam, kde by si si to nikdy nepredstavil. Ježiš je tam, kde ho najmenej čakáš, drahý brat. Nie tam, kde Ho očakávame. Nie tam, kde to zúfalo chceme a potrebujeme. Nie tam, kde si myslíš, že by bolo dobré Ho stretnúť. Nie tam, kde je to pre teba dobré, ale tam, kde môže skutočne pomôcť. Lebo práve v Ježišovej prítomnosti sa mení vyhnaný, slepý a necitlivý dav, ktorý Ježiša sprevádza a nasleduje. Dav sa obracia proti slepcovi. Pozerá sa na žobráka ako na nezvratný stav. Nie je v nich žiadny súcit. Dav slepca umlčuje a znevažuje. Dav nevidí ďalej, ako to, čo môže slepému ponúknuť: *„Len almužna ti prislúcha a buď spokojný s tým.“* Dav nevidí, že možno pomôcť iným spôsobom ako peniazmi a novým šatstvom. Ľudia vidia pred sebou človeka, ktorému by z ľútosti najradšej hodili drobné, len aby bol už konečne ticho. Dav pristupuje k chudobným cez vlastný rozum a aj cez vlastné prostriedky. Ježiš sa však k človeku zahalenému do ticha nepribližuje intelektuálne či citovo, ale prostredníctvom svojich činov. Čo robí Ježiš na rozdiel od davu? Najprv počúva a čaká, kým žobrák zakričí. Núdzny muž, zahalený do ticha, dvakrát oslovuje Ježiša silným hlasom: *„Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ (Lk 18,38-39).* Kým dav chce utlmiť krik slepca, žobrajúci slepec o to viac kričí smerom k Ježišovi. Dav chce dosiahnuť úplné ticho, ale Ježiš si to všimne. Slepí a dav sa chovajú úplne odlišne. Žobrajúci slepec sa nestará o to, aby zostal umlčaný, nezáleží mu na slovách davu, od ktorých bol doposiaľ závistlivý. Myslí si, že bol už ticho dosť dlho. Teraz už len kričí smerom k Ježišovi, dav nevidí a ani nepočuje, hovorí len smerom k „zázračnému lekárovi“. Nikoho nevidí a nepočuje, iba oslovuje Ježiša, ba dokonca svojim výkrikom priamo mieri na Ježiša. Druhé posolstvo Božieho Slova: aký duchovný a fyzický stav je potrebný k tomu, aby sme konali ako tento slepec? Aká veľká je tvoja bezmocnosť, o ktorej

nehovoriš nikomu, lebo len Ježiš to môže vyriešiť? Aké veľké je to zlyhanie v živote, ktoré ťa núti povedať, že na nikom a na ničom mi nezáleží, pretože iba Ježiš môže zmeniť môj život? Čo znamená volať k Ježišovi napriek všetkému odporu, vidieť nanovo, vyjsť zo svojho starého ja a zóny pohodlia do stavu kriku? Čo je potrebné na to, aby sa Ježiš stal jediným východiskovým bodom v našom živote? Ježiš si všimne túto protichodnú reakciu davu. Mohli by sme sa pýtať, prečo mučí tohto bezmocného? Preto, lebo chce nás naučiť obrovskú vec. Nech mu dav pomôže. Volá na Neho bezmocný, ale či tú bezmocnosť cítiť aj iní, to si Ježiš veľmi dobre všimne. Ježiš slepého skutočne vidí. On dobre vie, kto na Neho zavolať a sústavne volá. Ježiš vždy vie, kto s ním hovorí. Ježiš vždy vidí človeka. Bližšie k Pánovi. Bližšie k Ježišovi. Bližšie k Učiteľovi. Bližšie k Liečiteľovi. „Ó, Bože, bližšie chcem vždy k Tebe byť...” Vždy bližšie k Nemu. Okrem toho je ku slepcovi Ježiš veľmi láskavý. Opýta sa ho na Jeho potrebu. Nekoná nič bez toho, aby poznal jeho potrebu. Jeho otázka vyjadruje skutočný záujem o človeka. Ježiš scitlivie a dušu slepého žobráka privinie k Sebe. Považuje ho za dôležitého. Vníma ho ako hodnotu a cennosť. Ježiš nechce robiť rozhodnutia bez nás. Drahý brat! Ježiš nekoná bez teba. Milá sestra! Ježiš chce poznať o tvojej potrebe. Ježiš nás vedie k tomu, že je pre nás také ťažké opýtať sa, čo chce ten druhý. Častokrát my vieme lepšie, čo potrebuje ten druhý. My sme pevne rozhodnuté, ako mu pomôcť. To je správne, a iba to, konáme, o čom sme rozhodnutí, že podľa nás potrebuje. I v poskytovaní pomoci sme úzkoprsí. Nepýtame sa na skutočné potreby druhých, ako Ježiš to robí, len konáme. Nepýtame sa, čo chce chorý, nevládny, nemotorný alebo ako to chce docieľiť, len konáme. Ježišovu citlivosť a jemnosť potrebujeme do našich životov. Brať človeka i chorého i bezmocného, i žobráka ako partnera. Ježiš nie je drsný alebo dotieravý, ale identifikuje sa s ním, jeho fyzickým stavom a jeho emocionálnym pozadím tak, že sa pýta na jeho potrebu. Drahý brat! Nemôžeme sa na druhých pozerať cez vlastné ružové okuliare, nemôžeme mať odmietavý postoj a pesimistický pohľad k druhým. Aby

sme dieťa pohladili a utešili, treba sa zohnúť. Aby sme hladného nakrmili, treba sa vzoprieť. Aby sme slepému pomohli, treba ho podchytiť. Výhľad zhora je obmedzený. Ježiš obklopení odmietajúcim davom sa pýta slepého na jeho najhlbšiu túžbu. Môj drahý brat! Predtým, ako prehovoríme, skôr ako konáme pre druhého, pýtajme sa Ježiša na Jeho spôsob. Ten totiž obnovuje vieru človeka. Odpoveďou žobráka je prosba o uzdravenie, takže si je istý, že Ježiš ho môže uzdraviť. Prostredníctvom Ježišovej otázky sa stáva spoľahlivým spoločníkom. Ježiš vždy prebúdzá vieru, či už ide o chorobu, možnosti ďalšieho vzdelávania, lásku, domov, pracovisko, rodinu, pretože vo všetkom vyžaruje potvrdenie a povzbudenie, ak sami chcete a presadzujete zmenu, tak sa stane. Preto sa slepcovi najprv pozrie do očí. Ježiš, Ktorý sa nad ním skutočne zmiľoval. Pán, Ktorý mu opravdivo pomohol. Kto sa ho v skutočnosti opýtal, čo chce? Ten, Ktorý sa s ním rozprával, hoci Ho k nemu ani nepustili. Kto sa o Neho zaujímal? Ten, Ktorý bol skutočne k nemu nablízku. Po uzdravení prvý, koho vo svojom živote videl a našiel, bol sám Ježiš. Po uzdravení, Ktorého skutočne vidí, je Ježiš. Ale podľa evanjelistu Lukáša to bolo posledné uzdravenie, ktoré Ježiš vykonal pred svojím veľkým dielom v Jeruzaleme. Želanie slepého žobráka sa splnilo v poslednej chvíli. Ježiš niekoľkokrát navštívil Jericho, ale toto bola jeho posledná návšteva. Slepec a Zachej sú poslední ľudia, ktorí boli uzdravení v tomto meste. Ježiš je prvá a posledná šanca pre človeka. V skutočnosti Ježiš je jedinou možnosťou pre človeka všetkých čias. Len v Ježišovi máme spásu, pravé uzdravenie. Len v Ňom môžeme byť uzdravení a náš život sa môže zmeniť. Len skrze Neho máme prístup k Otcovi. Len s Ním môže byť náš život úplný. Ježiš potom volá slepého, aby ho nasledoval, a on ochotne nasleduje Ježiša. Nikam sa mu nechce. Chce sa len posunúť vpred na ceste cez Ježiša. Inú cestu nepotrebuje, pretože ich cesty sa skrížili. Chce len cestu, ktorú všetkým vydláždil Ježiš. Nechce nič iné ako Ježiš. Jeho predchádzajúci život almužny sa skončil, pretože Ježiš, Syn Dávidov, mu daroval to, čo skutočne potreboval. On sa uistil. Potreboval nebeské dary. Drahý

brat, milá sestra! Ja neviem, čo potrebuješ. Ježiš sa nás osobne pýta: „Čo chceš, aby som pre teba urobil?“ Dnes mu musíte povedať svoju vnútornú túžbu, aby vám mohol pomôcť, tak ako kedysi tomu slepému žobrákovi. Aj dnes chce v nás prebudiť vieru prostredníctvom sily Svojho Ducha, aby sme mohli opäť vstať z umierajúceho stavu každodenného života. Je to posledné Ježišovo uzdravenie, ale úplne prvý krok do života, ktorý ponúka Ježiš. Volajme k Ježišovi, aby sme boli uzdravení, a potom „na blaho sa zmení nádej, viera bude videním.“ (SRC Chválospev 504. 4. verš) Amen.

Modlitba: Veľakrát, drahý Pane, máme pocit, že sa celkom zrútime. Cítíme, že „si nás na malý okamih opustil, ale s veľkým milosrdenstvom nás zhromaždiš“ (Iz 54,7), aby sme uprostred nášho babylonského zajatia mohli naplniť k čomu si nás povolal. Ďakujeme Ti, Pane Ježišu Kriste, že Tvoj prísľub je pravdivý: „Nenechám Vás ako siroty, prídem k vám.“ (Ján 14,18) Prosíme, „Zmiluj sa nad nami, Hospodine nás, lebo sme v tiesni, naše oči, duše i telá ochabli žiaľom...“ (porov. Ž 31,10) I napriek tomu ospevujeme Ťa a chválime Tvoje meno, že „my máme spočítané aj vlasy na hlave. Nemusíme sa báť, my sme cennejší ako mnoho vrabcov.“ (Lk 12,7) Ďakujeme, že sme pre Teba vzácní, hoci sme len slepí žobráci. Drahý Pán Ježiš, prosíme, odhaľ skryté veci v našich životoch, o ktorých nevieme. (Iz 48,6b) Daj nám najavo Svoju vôľu pre našu rodinu, naše pracovisko, naše školské komunity, „ktorú si vyhlásil v Ňom, Kniežati nášho života. Pomôž nám spoznať v tejto ťažkej dobe, že „sme jedno telo v Kristovi a jeden druhému sme jednotlivo údmi“. (R 12,5) Organizuj náš bratislavský zbor, aby sa mnohí slepí žobráci medzi nami „neunavili v konaní dobra“ (Gal 6,9), ale priúčali Tvojej pokornej službe. Vytvor živé spoločenstvo z nás, ktorí sa často prihovárame za bezmocných, za chorých, za trpiacich, za deti a za našich konfirmandov a našich bratov a sestry, ktoré navštevujú mládež. Odober nám zatvrdilé srdce, a stvor nám čisté a poslušné srdce, ktoré je pripravené nielen za seba, ale aj za iných volať k Tebe. Ty vidíš našu starosť, ale sme vďační, že toto všetko zháňajú pohania, pretože my potrebujeme vedieť a vidieť Tvoje čisté a pravé slovo Kristus a s vierou prijať: „váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. (Mt 6,31–32) Amen. **Modlitba Pánova**

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,16)

Požehnanie: „On je Hospodin. Nech urobí, čo uzná za dobré.“ (IS 3,18) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 389: „Ja z vierou pozerám do Tvojich rán, Kriste Pane,...“